

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1486/2016
25.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 29/15 од 14.06.2016. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1 1153/16 од 19.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 29/15 од 14.06.2016. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж1 1153/16 од 19.10.2016. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 441. став 4) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К 29/15 од 14.06.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, и осуђен на казну затвора у трајању од 10 месеци, и одређено да ће се иста извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује и исти не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора, а издржавање казне у просторијама у којима окривљени станује одређено је уз примену електронског надзора.

Од ББ, одузета је имовинска корист коју јој је прибавио окривљени АА извршењем кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. КЗ, у износу од 1.593.027,00 динара.

Окривљени је и обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 351.264,15 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом изреком под два окривљена ВВ, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена је од оптужбе да је извршила продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика и одлучено да у том делу трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж1 1153/16 од 19.10.2016. године, делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Пироту и преиначена пресуда Вишег суда у Пироту К 29/15 од 14.06.2016. године и то само у делу одлуке о кривичној санкцији, на тај начин што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА због кривичног дела за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци а коју ће идржати по правноснажности пресуде, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Пироту у осталом делу и жалбе окривљеног АА и његовог браниоца у целисти одбијене као неосноване а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Небојша Петровић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом се у односу на окривљеног АА оптужба одбија или пак укине у целисти првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Небојше Петровића, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адв. Небојша Петровић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама повређен кривични закон из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, јер трошкови поступка на које је обавезан окривљени да плати „енормно су високи и настали су углавном за

вештачење о коефицијентима у делу пресуде у којој је окривљени ослобођен од оптужбе“.

Изнет и наводи захтева за заштиту законитости по оцени Врховног касационог суда су неосновани.

Из списка предмета произилази да је у овом кривичном предмету одређено економско вештачење, као и допунско вештачење, које је поверено Градском заводу за вештачење Београд, а које је обављено од стране вештака Анђе Маринковић и да је утврђена висина трошкова и награде за извршено вештачење у износима од 198.844,20 динара и 131.394,95 динара као и на име присуства вештака на главном претресу дана 26.03.2014. године у износу од 21.025,00 динара, а које трошкове је окривљени обавезан да плати као трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 264. став 2. Законика о кривичном поступку, прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела, није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

У конкретном случају у овом кривичном предмету кривични поступак је вођен против окривљеног АА због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика и за које је оглашен кривим и осуђен, и против окривљене ВВ због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у помагању из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика за које је ова окривљена ослобођена од оптужбе.

Вештачење као и допуна вештачења која је вршена у овом предмету, вршена су у односу на оба кривична дела, и представљају јединствену целину, па по налажењу Врховног касационог суда, не могу се раздвојити трошкови вештачења настали у односу на окривљеног и кривично дело за које је окривљени оглашен кривим у односу на окривљену и кривично дело за које је другоокривљена ослобођена од оптужбе, па је и по налажењу Врховног касационог суда правилно суд поступио када је окривљеног АА обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка на име трошкова и награде за вештака, па се неосновано у захтеву браниоца окривљеног указује да је доношењем правоснажних пресуда повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, при чему је Врховни касациони суд имао у виду да је део трошкова који се могу издвојити, а тичу се окривљене која је ослобођена од оптужбе досуђен истој на терет буџета.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети и окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се ова састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева само формално означава повреде закона из члана 439. тачка 1) тачка 2) и тачка 3) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ове повреде материјално-правне природе састоје, већ у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање и износи сопствену оцену изведених доказа и свој лични став „да не постоји кривично дело злоупотреба службеног положаја за које је окривљени осуђен“ и при том указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наводима захтева за заштиту законитости којима се указује да „ББ није остварила никакву имовинску корист, већ је то остварила на основу постојећих правноснажних решења која ни за суд нису спорна и да ББ није учесник овог поступка“, уствари се указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 2. ЗКП, (а не на став 3. како се наводи у захтеву), а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Захтев за заштиту законитости поднет је и због повреде уставних права окривљеног предвиђених чланом 32, 64, 66, 69. и 72. Устава Републике Србије, при чему се у захтеву не наводи у чему се ове повреде састоје. Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3), према одредби члана 484. ЗКП уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописани садржај.

Налазећи, из наведених разлога, да побиијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, а да је захтев у односу на остале наведене повреде закона недозвољен, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић